

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112236382
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8112236382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Evy Šofrankovej, v právnej veci žalobcu: K.. R. H., T., W.. XX.XX.XXXX, F. R. XXXX/XX, XXX XX U. Š. - V., právne zastúpený JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom so sídlom Hlavná 17, 080 01 Prešov, IČO: 36164666, proti žalovaným: 1/ Y. J., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX Y., 2/ R. U., W.. XX.XX.XXXX, F. F. XXX, XXX XX F., 3/ F. T., W.. XX.XX.XXXX, Š. XXXX/X, XXX XX L., M..Č.. U. Ú. T., 4/ Y. V., W.. XX.XX.XXXX, U. X/X, XXX XX L. W. F., 5/ R.. Y. Z., W.. XX.XX.XXXX, W. C. XXX/XX, XXX XX T. W. U., 6/ R. F., W.. XX.XX.XXXX, L. XXX, XXX XX L., právne zastúpený JUDr. Mariánom Juskom, advokátom so sídlom Račí potok 3, 040 01 Košice, IČO: 42319561, 7/ Y. Č., W.. XX.XX.XXXX, L. XX, XXX XX L., 8/ Y. H., W.. XX.XX.XXXX, F. L. XXX, XXX XX Y., o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovaných v 6/, 8/ a 3/ rade voči rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15C/383/2012-219 zo dňa 24. januára 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a III.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou súdu doručenu 07.11.2012 navrhol žalobca, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 30.761,40 EUR spolu úrokom z omeškania vo výške 8,75 % odo dňa podania žaloby do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania. V rámci žaloby žalobca poukázal na to, že dňa 07.11.2009 bol na svojom dvore pred rodinným domom napadnutý dvoma mužmi - žalovanými v 3. a 8. rade, ktorí ho udierali obuškom, železnými tyčami a po páde na zem doňho kopali. Týmto fyzickým atakom mu spôsobili zranenia s dobou liečenia do 08.02.2010. Tento fyzický útok na jeho osobu bol vykonaný na objednávku člena organizovanej skupiny, ktorí si rozdelili jednotlivé úlohy, pričom voči týmto osobám sa vedie trestné konanie Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 41T/53/2012 (v čase podania žaloby toto trestné konanie nebolo právoplatne skončené). Zo žaloby ďalej vyplýva, že z doposiaľ vykonaných dôkazov je nesporné, že žalovaní žalobcovi úmyselne spôsobili škodu ublížením na zdraví. Žalobca, ako prílohu žaloby predložil posudok o bolestnom, ktorý vyhotovil primár úrazovej chirurgie Y.. R. F., ktorý priznal žalobcovi z titulu bolestného 110 bodov a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia (SSU) 140 bodov. Žalobca si teda uplatnil nárok z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia s tým, že hodnota jedného bodu predstavuje 14,46 EUR. Zároveň si uplatnil 7 - násobok sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu, že uňho došlo k obmedzeniu pohyblivosti pravého predlaktia, obmedzeniu pohyblivosti pravého lakťa, ostali mu aj plošné jazvy v rozsahu 30 cm². Zo žaloby ďalej vyplýva, že žalobca pred úrazom aktívne šporoval na úrovni rekreačného športu, týždenne hrával tenis a znížená pohyblivosť pravého lakťa a predlaktia ho zásadne obmedzujú aj pri domácich prácach, okolo domu (nemôže dvíhať ťažšie bremená).

2. Okrem náhrady škody z ublíženia na zdraví sa žalobca domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako primerané zadosťučinenie do neoprávnených zásahov do jeho práva na ochranu osobnosti. Uviedol, že v období, keď došlo k fyzickému napadnutiu bol verejne známou osobou. Správa o jeho inzultácii prebehla masovokomunikačnými prostriedkami a podľa jeho názoru takýmto konaním žalovaných došlo k zásadnému zásahu do jeho osobnostných práv. Spôsobenie ujmy na zdraví je neoprávneným zásahom do práva na súkromie, pričom existuje judikatúra súdov, ktorá rieši takýto zásah a uvádza, že primeraným zadosťučinením a v takýchto prípadoch je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Z titulu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatnil sumu 15.000 EUR. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. žalovaní v 1. až v 8. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.615 EUR spolu s 8,75 % - tným ročným úrokom z omeškania od 20.03.2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

III. žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovaným v 1. až 8. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 193 Civilného sporového poriadku, § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, § 444 Občianskeho zákonníka, § 5 ods. 1, § 5 ods. 2 a § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný v 6/ rade v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 06.12.2012 k žalobe uviedol, že všetky pochody, ktoré mali viesť k ublíženiu na zdraví zastavil, nepričinil sa o ublíženie na zdraví žalobcu, preto nemôže byť zaviazaný k náhrade škody. V rámci pojednávania konaného dňa 24.01.2020, právny zástupca žalovaného v 6. rade nenamietal základné ohodnotenie bolestného a SSU, avšak namietal zvýšenie SSU, resp. priznanie nemajetkovej ujmy. Žalovaný v 5/ rade v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 08.01.2013 k žalobe uviedol, že trestné konanie voči žalovaným, teda aj voči nemu nebolo doposiaľ právoplatne skončené, a preto sa v zmysle zásady prezumpcie neviny na neho hľadí ako na nevinného. Z uvedeného dôvodu preto nárok žalobcu neuznal v celom rozsahu a navrhol, aby súd toto konanie prerušil do skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 41T/53/2012. Ostatní žalovaní sa k žalobe nevyjadрили. Žalobca v rámci výsluchu pred súdom poukázal na to, že pri incidente utrpel trojnásobnú zlomeninu predlaktia (približne v strede medzi zápästím a laktom pravej ruky), ktorá bola liečená operačne. Poukázal na to, že v dôsledku tejto škody na zdraví má zníženú citlivosť prstov pravej ruky, taktiež pociťuje bolesti pri zmene počasia. Uviedol, že v dôsledku vzniknutej škody na zdraví nebol uznaný invalidným. V súvislosti s poškodením pravej ruky uviedol, že v minulosti hrával rekreačne tenis (2 krát do týždňa), chodil aj na turnaje, pričom tento šport už nemôže v súčasnosti robiť v takejto intenzite, práve z dôvodu vzniknutých zranení, pričom tenis si zahrá, ale už iba 1 krát do týždňa, a to aj s poukazom na to, že aj lekári mu odporúčali, aby si ruku určitým spôsobom precvičoval. Žalobca ďalej poukázal na to, že už asi 5 - 7 rokov má problémy so šumením v hlave, ušiach, keď je sám, resp. keď zaspáva a najhoršie stavy má, keď vojde niekde do tmy, pretože sa mu vracajú predstavy z udalosti, ktorú zažil, teda vidí oči, kukly, ktoré mali páchatelia na hlave s tým, že prvý úder mu bol zasadený tyčou na hlavu. V súvislosti s nemajetkovou ujmovou poukázal na to, že v tom čase pracoval ako námestník Daňového riaditeľstva SR v Banskej Bystrici, teda bol, dá sa povedať, verejne známou osobou a médiá sa začali o tento prípad zaujímať, snímali dokonca aj jeho dom a v podstate sa to riešilo až do času, kým neboli páchatelia právoplatne odsúdení. Uviedol, že dokonca aj on bol obvinený zo zosnovania zločineckej skupiny, ktorá mala mať až 43 ľudí a v médiách to bolo prezentované tak, že on ich organizoval, a keďže im niečo nedal, tak oni ho zbili. Uviedol, že trestné stíhanie, ktoré bolo voči nemu vedené, bolo zastavené až po 8 mesiacoch a počas tohto obdobia schudol 12 kíľ. Média ničili jeho manželku aj deti. V súvislosti s týmto konaním uviedol, že chce, aby sa všetko ukončilo, aby na to už mohol zabudnúť. Taktiež uviedol, že mu nejde o to, aby na tomto prípade mal nejaké finančné zisky. Na otázku právneho zástupcu žalovaného v 6. rade uviedol, že v súvislosti so šumením v hlave, resp. neprijemnými pocitmi sa nelieči u žiadneho psychiatra a riešil to s obvodným lekárom. Taktiež uviedol, že nepodal žiadnu žalobu voči štátu v súvislosti s jeho trestným stíhaním, resp. ani žiadnu žalobu voči médiám. V tejto súvislosti poukázal, že už chce mať s touto vecou pokoj pre seba aj pre svoju rodinu a poznamenal aj to, že prípadný boj s médiami by bol veľmi ťažký a on si už nechce tieto veci pripomínať. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/53/2012 zo dňa 19.12.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu

v Prešove sp. zn. 1To/12/2015 zo dňa 27.10.2016 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/48/2016 zo dňa 31.05.2017 boli žalovaní v 1. až 6. rade a 8. rade uznaní právoplatne vinnými so zločinom ublíženia na zdraví, pretože ako členovia organizovanej skupiny zabezpečili a zrealizovali fyzický útok na poškodeného K.. R. H. T., a to tým spôsobom, že v lete 2009 si obž. Y. Z. objednal u obž. R. F. fyzický útok na poškodeného K.. R. H. T., z toho dôvodu, že K.. R. H. T. ako pracovník daňového úradu zadržával doklady potrebné k vyplateniu nadmerných odpočtov DPH. Obž. R. F. s touto požiadavkou oslovil obž. Y. V., ktorému za tento útok sľúbil vyplatenie sumy najmenej 2.000,- eur a následne obž. Y.W. V. za účelom zabezpečenie tohto útoku oslovil prostredníctvom Y. Č. obž. R. U.. Keďže koncom septembra 2009 nebol ešte fyzický útok na K.. R. H. T. vykonaný, oslovil obž. Y. Z. s požiadavkou na fyzický útok voči poškodenému H. Y. Q., ktorému za tým účelom vyplatil sumu 8.000,- eur. Y. Q. prostredníctvom X. U. oslovil s touto požiadavkou obž. Y. J. a za tým účelom vyplatil Y. Q. X. U. presne nezistenú sumu a tento následne vyplatil obž. J. sumu 5.000,- eur. Obž. Y. J. v presne nezistený deň v mesiaci október 2009 oslovil Y. Č., aby zabezpečil človeka, ktorý by tento útok na poškodeného H. vykonal a za tým účelom mu dňa 22.10.2009 v bare Monaco v Michalovciach vyplatil sumu 2.500,- eur. Následne Y. Č. oslovil s uvedenou požiadavkou obž. R. U., ktorému v ten istý deň v bare Monaco v Michalovciach vyplatil sumu 2.000,- eur. Obž. R.W. U. v dňoch od 22.10.2009 do 07.11.2009 monitoroval poškodeného K.. R. H. T. v meste Prešov, ako aj v mieste jeho trvalého bydliska vo U. Š., Č. V. a na samotný útok proti poškodenému zabezpečil obž. F. T. a obž. Y. H., ktorým za to ako odmenu vyplatil každému po 400,- eur. V októbri 2009 Y. Q. a X. U. naliehali na obž. J., aby bol útok na K.. R. H. T. vykonaný čím skôr, pričom sľúbili z uvedeného dôvodu zvýšenie sumy za útok o 2.000,- eur. Obžalovaní F. T. a Y. H. koncom októbra 2009 a začiatkom novembra 2009 monitorovali pohyb poškodeného K.. R. H. T. Vo U. Š., Č. V. a následne dňa 07.11.2009 v čase o 19.30 hod. obžalovaní F. T. a Y. H. maskovaní v kuklách, so železnými tyčami napadli na pozemku pri rodinnom dome v mestskej časti U. Š. - V., G.. R. Č.. XX, poškodeného K.. R. H. T., a to tým spôsobom, že po vniknutí na pozemok jeho rodinného domu preskočením oplatenie pozemku ho opakovane udierali tyčami a po páde poškodeného na zem doňho opakovane kopali a opäť ho udierali železnými tyčami, čím mu spôsobili zlomeniu strednej časti pravej lakťovej kosti, tržne - zmliaždenú ranu hlavy a tržne - zmliaždenú ranu pravého predlaktia, pomliaždenia a odreninu III. prsta ľavej ruky a pomliaždenie pravej bedrovej oblasti s dobou liečenia do 08.02.2010. Vykonanie útoku oznámil obž. J. Y. Q., SMS - správou s textom „ môžeš ísť na kávu“ a Y. Q. následne oznámil vykonanie útoku na poškodeného H. obž. Z. SMS - správou s textom „ ? “. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/75/2013 bol za tento skutok právoplatne uznaný vinným aj žalovaný v 7/ rade.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že žalovaný v 5/ rade v rámci svojho písomného vyjadrenia k žalobe, ktoré realizoval pred právoplatným ukončením trestného stíhania poukázal na to, že trestné stíhanie nie je ukončené, že platí prezumpcia neviny a navrhuje civilné konanie prerušiť. Po právoplatnom skončení trestného konania sa žalovaný v 5/ rade k žalobe nevyjadril. Žalovaný v 6/ rade nerozporoval nárok týkajúci sa základného ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a namietal zostávajúcu časť nároku. Ostatní žalovaní sa k žalobe nevyjadrili. V súvislosti so základom uplatneného nároku súd poukazuje na to, že na základe § 193 CSP je viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin. Je teda nepochybné, že žalovaní svojim úmyselným konaním (ako členovia organizovanej skupiny s rozdelením úloh) v dôsledku porušenia právnych povinností vyplývajúcich z príslušných ustanovení Trestného zákona, spôsobili žalobcovi škodu na zdraví, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s ich konaním. Vzhľadom na vyššie uvedené sa súd zaoberal v zásade iba výškou uplatneného nároku, resp. jednotlivými zložkami z uplatnenej sumy 30.761,40 eur. Za nepochybné preukázaný mal súd nárok na bolestné, ktoré bolo určené vo výške 110 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 140 bodov, t.j. spolu 250 bodov, pričom pri výške bodu určeného opatrením v roku 2009 v sume 14,46 eur, predstavuje uplatnený nárok sumu 3.615,- eur, ktorú súd žalobcovi priznal, keďže tento nárok bol preukázaný predloženými lekáorskými posudkami. Tento nárok priznal spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 20.03.2013, keďže žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie uplatneného nároku spoločne a nerozdielne, pričom poslednému so žalovaných, a to žalovanému v 3/ rade, bola žaloba doručená 19.03.2013, preto až nasledujúcim dňom sa všetci žalovaní mohli dostať do omeškania s plnením svojho dlhu, preto súd nárok žalobcu v časti príslušenstva pohľadávky za obdobie od podania žaloby do 19.03.2013 zamietol. Súd zamietol žalobu taktiež v časti zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, keďže takéto zvýšenie môže súd realizovať najviac v rozsahu 50 % základného počtu bodov, teda nie vo výške 6., resp. 7. násobku, ako to navrhol žalobca a navyše takéto zvýšenie je možné iba v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, čo v danom prípade nebolo

splnené. V tejto súvislosti súd taktiež poukazuje na to, že v prípade, pokiaľ by hodnotiaci lekár bol mal za to, že v danom prípade sú určité dôvody pre zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 4 príslušného zákona, tak zvýšenie by bol realizoval aj hodnotiaci lekár, čo tiež určitým spôsobom svedčí o tom, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prípadné zvýšenie SSU súdom, aj keď súd nepopiera, že žalobca môže mať určité sťaženie, resp. komplikácie, ktoré ale bolo odškodnené práve základným počtom bodov SSU. Súd zamietol nárok žalobcu taktiež v časti priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch ako primeraného zadosťučinenia za neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti, keďže zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe, resp. aj zo samotného výsluchu žalobcu vyplynulo, že neoprávnené zásahy sa týkali skutočností, že samotný žalobca bol trestne stíhaný za zosnovanie zločineckej skupiny, preto v tomto ohľade nemôžu byť pasívne legitimovaní žalovaní v 1/ až 8/ rade, a taktiež pokiaľ sa vyjadroval ku skutočnosti, že médiá ho stavali do pozície, že práve on mal byť organizátor zločineckej skupiny a že členom skupiny niečo nedal, preto bol aj zbitý, resp. že v dôsledku informácií z médií, resp. tlaku médií trpel nie len on, ale aj jeho rodina, rovnako neobstojí žaloba voči žalovaným v 1/ až 8/ rade, keďže títo nie sú ani z týchto dôvodov pasívne legitimovaní. V súvislosti s vyjadreniami žalobcu týkajúcimi sa jeho psychického stavu, teda šumenia v hlave, v ušiach, resp. pocitov strachu, resp. úzkosti, súd poukazuje na to, že v tomto ohľade žalobca súdu nepreložil žiadne relevantné dôkazy preukazujúce tieto tvrdenia, resp. lekárske posudky, ktoré by hodnotili aj prípadne psychické diagnózy žalobcu. V súvislosti s nemajetkovou ujmou súd konštatoval, že vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu, žalovaní nie sú vecne pasívne legitimovaní. Navyše súd poukazuje aj na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I ÚS 426/2014 zo dňa 13.08.2014, zo záverov ktorého vyplýva, že dôsledky poškodenia zdravia sa nepochybne prejavujú vo viacerých sférach súkromného, ako aj rodinného života poškodeného. Z pohľadu citovanej platnej právnej úpravy je však zrejmé, že tieto ujmy sú kryté inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia a odškodňované jednorazovo na základe bodového ohodnotenia v závislosti od rozsahu obmedzení pri uplatnení v živote a spoločnosti. Citované ustanovenia zák. č. 437/2004 Z. z. teda upravujú náhradu za dôsledky poškodenia zdravia v pracovnom, kultúrnom, súkromnom, manželskom, ale napr. aj v politickom či športovom živote. Pokrývajú teda náhradu všestranných obmedzení poškodeného v rôznych sférach jeho života pri plnení jeho rôznych spoločenských úloh, ktoré sa prejavili ako dôsledok poškodenia zdravia. Z uvedeného dôvodu potom nevzniká právny nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože vyššie uvedené ujmy sú odškodňované prostredníctvom inštitútu sťaženia spoločenského uplatnenia.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1, § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 a § 257 Civilného sporového konania s tým, že o trovách rozhodol na základe týchto ustanovení a pomerne neúspešnejší žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovaným v 1/ až 5/ rade, ako aj 7/ a 8/ rade, podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli. Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu by nárok na náhradu trov konania vznikol žalovaného v 6/ rade, avšak ani tomuto žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade sa jedná o dôvody hodné osobitného zreteľa týkajúce sa veci samej, ktoré spočívajú v tom, že v trestnom konaní boli všetci žalovaní vrátane žalovaného v 6/ rade právoplatne uznaní vinnými zo zločinu ublíženia na zdraví, a teda situácia, že žalobca bol na svojom dvore zbitý tak, že mu bola spôsobená ťažká ujma na zdraví. Nepochybne logicky u žalobcu spôsobila stav, že tento sa cíti byť dotknutý takýmto konaním žalovaných, pričom je nepochybné, že takéto konanie spôsobilo žalobcovi negatívne následky a pocity jednak čo sa týka poškodenia samotného zdravia, ale aj ďalších súvisiacich následkov týkajúcich sa jeho psychiky a za týchto okolností, aj keď bol žalobca pomerne neúspešnejší, súdu prvej inštancie sa javilo byť nemorálne, aby mal znášať trovy protistrany, teda nahradiť trovy žalovaného v 6/ rade, ktorý, ako už bolo konštatované, bol právoplatne odsúdený za násilný trestný čin práve z dôvodu protiprávneho konania voči žalobcovi.

7. Proti rozsudku včas podal odvolanie žalovaný v 6/ rade, ktorý uviedol, že podáva odvolanie voči výroku I. a voči výroku III. rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. d), teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalovaného v 6/ rade skutočnosť, že došlo k ublíženiu na zdraví žalobcu nemá s ním nič spoločné, hoci ho súd spolu s ďalšími žalovanými uznal vinným, pričom vôbec sa samotného útoku na žalobcu nezúčastnil. Rozumie viazanosti súdu prvej inštancie právoplatnosťou rozsudku v trestnom konaní, ale má za to, že súd práve

pri náhrade škody mal túto okolnosť brať na vedomie a vysporiadať sa s ňou. K výroku o nepriznaní o trov právneho zastúpenia uviedol, že žalobca mal od začiatku konania právne zastúpenie a práve preto mala byť žaloba aj kvalifikovane podaná a okolnosti žalobcovi riadne vysvetlené. Je evidentné, že žalobca vedome žiadal sedemnásobok bolestného ako aj sťaženia spoločenského uplatnenia, hoci to právne predpisy neumožňujú a ani uvedenú výšku nevedel zdôvodniť. Celkovo mal obe položky v rozsahu 250 bodov, keď každému bodu zodpovedala suma 14,46 eura. Sedemnásobok takejto sumy je 25.305,- eur a nie 30.761,40 eura ako bolo uvedené v žalobe. Vysvetlenie rozdielu medzi týmito sumami však počas samotného konania pred súdom prvej inštancie vysvetlené nebolo. Žalobca bezdôvodne žaloval i náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 15.000,- eur, ktorú nevedel žiadnym relevantným spôsobom odôvodniť. Súčtom sa žalobca domáhal viac ako 40.000,- eur, pričom oprávnenosť nároku bola súdom stanovená len vo výške 3.615,- eur. Ide teda zaokrúhlene o jedenásťnásobne zvýšenie žalovanej sumy. Nesúhlasí žalovaný v 6/ rade preto s tvrdením súdu, že by mali byť použité dôvody hodné osobitného zreteľa, pretože i z trestného spisu vyplýva, že on sa nezúčastnil útoku na žalobcu a tento ešte predtým ako bol uskutočnený zastavil. Pokiaľ by išlo o nepatrný rozdiel medzi žalovanou sumou a sumou súdom priznanou, takéto dôvody hodné osobitného zreteľa by boli akceptovateľné a jednoznačne dané, ale dokonca i na pojednávaní žalobca prostredníctvom právneho zástupcu po výhradách žalovaného v 6/ rade trval na podanej žalobe v celom rozsahu. Vzhľadom k uvedenému navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie a nov rozhodnutie.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie aj žalovaný v 8/ rade, pričom okrem iného žiadal, že je ochotný zaplatiť spôsobenú škodu, avšak splátkovým kalendárom, pretože je momentálne nezamestnaný a hľadá si prácu. Dňa 03.02.2020 bol prepustený z výkonu trestu a nemá akým spôsobom uhradiť predmetnú pohľadávku, o ktorej rozhodol súd prvej inštancie. Výška požadovanej sumy žiadateľa je dosť vysoká a žalovaný v 8/ rade sa priamo nezúčastňoval na konkrétnych právnych úkonov počas prebiehajúceho súdneho konania a z tohto dôvodu podáva odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie aj žalovaný v 3/ rade. Ten vo svojom podanom odvolaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pripája k právnej argumentácii, rozsahom odvolania, ako aj dôvodom odvolania tak, ako ich uviedol žalovaný v 6/ rade.

10. Sporové strany nevyužili podanie odvolacej repliky ani odvolacej dupliky.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 6/, 8/ a 3/ rade je nedôvodné.

12. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny záver, keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 387 ods. 2 civilného sporového poriadku.

13. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcov v 6/, 8/ a 3/ rade odvolací súd uvádza nasledovné.

14. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

17. K námietke, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. d) odvolací súd poznamenáva, že žiadnu takúto konkrétnu vadu odvolatelia netvrdili a odvolacím súdom zo súdneho spisu ani zistená nebola.

18. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov § 365 ods. 1 CSP písm. f) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Ani táto odvolacia námietka však naplnená nebola, keďže súd prvej inštancie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise vyhodnotil správne, pravdivosť vykonaných dôkazov sporovými stranami napadnutá nebola a súd takto samotné listinné dôkazy ani nevyhodnocoval (nepravdivosť dôkazov) a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky.

19. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

20. Odvolací súd konštatuje, že zo samotného spisu a sporového konania vyplýva, že predmetom konania bolo žalobcom uplatnené bolestné vo výške 110 bodov, sťaženie spoločenského uplatnenia vo

výške 140 bodov, zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu sedem násobku a následne bola uplatnená aj suma o výške 15.000,- eur ako suma týkajúca sa ochrany osobnosti. V danej veci sa jednalo o trestný skutok, a to napadnutie námestníka riaditeľa daňovej správy v Banskej Bystrici železnými tyčami na jeho dvore, a to žalovanými 3/ a 8/ rade, pričom zostávajúci žalovaní sa pri útoku zúčastňovali ako členovia organizovanej skupiny. Následne v jednotlivých trestných veciach sp. zn. 41T/53/2012, 1To/12/2015, 1To/48/2016 a 4T/75/2013 boli žalovaní v 1/ až 6/ rade, žalovaný v 7/ rade a následne aj žalovaný v 8/ rade uznaní vinnými zo zločinu ublíženia na zdraví spáchaného ako členovia organizovanej skupiny.

21. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobcom uplatňované bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia bolo preukázané jednotlivými znaleckými posudkami a v zásade možno konštatovať, že čo do výšky základného bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalovaní v 1/ až 8/ rade tieto skutočnosti pred súdom prvej inštancie nespochybňovali. Čo sa týka zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia súd prvej inštancie konštatoval, že nie je možné v zmysle platnej právnej úpravy priznať žalobcom požadovaný sedem násobok sťaženia spoločenského uplatnenia stanoveného znaleckým posudkom, a to z dôvodu, že platná právna úprava umožňuje maximálne 50 %-né zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorého výška závisí od úvahy súdu. Súd prvej inštancie konštatoval, že u žalobcu nedošlo k uznaniu invalidity a ani samotný hodnotiaci lekár nepriznal zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom v zmysle zákonnej právnej úpravy tak urobiť mohol a tieto skutočnosti svedčia o nedôvodnosti takto uplatneného nároku na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Aj čo sa týka bežného života samotného žalobcu bolo pred súdom prvej inštancie zistené, že tento síce rekreačne športoval a hrával tenis 2x do týždňa, toho času sa jeho zdravotný stav v zásade zhoršil len do tej miery, že je stále schopný hrať tenis ako voľnočasovú aktivitu, avšak už iba 1x do týždňa. Aj táto skutočnosť podporuje záver, že žiadosť o zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia nie je z pohľadu súdu prvej inštancie dôvodná. Čo sa týka nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie skonštatoval, že samotný žalobca bol 8 mesiacov trestne stíhaný ako podozrivý člen organizovanej skupiny pri páchaní daňových podvodov, preto medializácia samotného prípadu ohľadne napadnutia jeho osoby žalovanými v 1/ až 8/ rade nemohla spôsobiť nemajetkovú ujmu v podobe nároku na ochranu osobnosti, ktorú považoval vo výške 15.000,- eur.

22. Možno konštatovať, že súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými dôvodmi a rovnako aj uviedol právnu argumentáciu, ktorá ho viedla k záverom, ktoré prijal v jednotlivých výrokoch svojho rozhodnutia. Skutočnosť, že žalovaný v 6/ rade priamo neútočil na samotného žalobcu nemôže mať žiaden vplyv na skutočnosť, že by nemal byť zaviazaný na úhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia tak, ako to súd prvej inštancie uviedol v I. výroku svojho rozhodnutia, keďže bol právoplatne odsúdený ako člen organizovanej skupiny, ktorá svojou činnosťou spôsobila poškodenie zdravia u žalobcu.

23. Čo sa týka dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré zohľadnil súd prvej inštancie pri nároku na náhradu trov konania u žalovaných v 1/ až 8/ rade odvolací súd konštatuje, že dôvod hodný osobitného zreteľa spočíva aj v správaní sa strany sporu v prebiehajúcom konaní. Tu je možné konštatovať, že samotný žalovaný v 6/ rade, 8/ rade a 3/ rade počas celého konania pred súdom prvej inštancie rozporovali celý nárok žalobcu a spočiatku aj skutočnosti, že spáchali konkrétny trestný čin až do času, kým neboli za tento právoplatne odsúdený. Čo sa týka argumentácie samotného žalovaného v 6/ rade, že tento žiadal omnoho vyššiu sumu ako mu reálne súd priznal a z tohto dôvodu nemožno aplikovať dôvody hodné osobitného zreteľa, tu odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že napriek platnosti Civilného sporového poriadku, naďalej súd zohľadňuje v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tú skutočnosť, že v prípade, že žalovaná suma závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posúdenia, nemožno rozdiel medzi sumou, ktorá je uvedená v samotnej žalobe a sumou, ktorá je následne priznaná rozhodnutím súdu prvej inštancie, túto považovať za neúspech strany sporu.

24. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O trovách konania sporových strán bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní v 1/ až 8/ rade vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemajú právo na náhradu trov konania a žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, keď k podaným odvolaniam

sa nijako v priebehu odvolacieho konania nevyjadril. Zároveň možno konštatovať, že čo sa týka dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré samotní žalovaní spomínajú v podanom odvolaní, tieto dôvody iba formálne uvádzajú v rámci ustanovení Civilného sporového poriadku. Z takto všeobecných konštatovaní žalovaných v 6/, 8/ a 3/ rade nemožno vyvodiť žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle ustálenej judikatúry.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).